

Danıştay Onikinci Daire Başkanlığından:

Esas No: 2017/2205

Karar No: 2017/5830

Kanun Yararına Temyiz İsteminde Bulunan: Danıştay Başsavcılığı

Davacı : Erkan Zeren

Vekili : Av. Veysel Taner Şenel

Davalı : Pütürge Kaymakamlığı - MALATYA

İstemin Özeti : Pütürge Kaymakamlığı'nda 657 sayılı Devlet Memurları Kanunu'nun 4/C maddesi kapsamında geçici personel statüsünde istihdam edilen davacının, 375 sayılı Kanun Hükmünde Kararname'nin Ek-9. maddesi kapsamında kurum çalışanlarına ödenen ek ödemelerden yararlandırılması talebiyle yaptığı başvurunun reddedilmesine ilişkin Pütürge Kaymakamlığı'nın 27.10.2015 tarihli ve 364 sayılı işleminin iptali ile başvuru tarihinden itibaren yoksun kaldığı ek ödemelerin yasal faizi ile birlikte ödenmesine karar verilmesi istemiyle açılan davada; 657 sayılı Devlet Memurları Kanunu'nun 4/C maddesi kapsamında istihdam edilen davacının, kurum çalışanlarına 375 sayılı Kanun Hükmünde Kararname'nin Ek-9. maddesi kapsamında ödenen ek ödemelerden yararlandırılması gerekirken, bu yönde yaptığı başvurunun reddine ilişkin dava konusu işlemde hukuka uygunluk bulunmadığı gerekçesiyle iptali ile tazmin talebinin kabulü yolunda verilen Malatya İdare Mahkemesi'nin 30.12.2015 tarihli ve E:2015/1461, K:2015/1599 sayılı kararının onanmasına dair Malatya Bölge İdare Mahkemesi'nin 23.05.2016 tarihli ve E:2016/242, K:2016/961 sayılı kararının düzeltilmesi isteminin reddi yolunda Malatya Bölge İdare Mahkemesi'nce verilen 21.06.2016 tarihli ve E:2016/1203, K:2016/1196 sayılı kararın, Danıştay Başsavcılığı tarafından hukuka aykırı olduğu ileri sürülerek 2577 sayılı İdari Yargılama Usulü Kanunu'nun 51. maddesi uyarınca kanun yararına bozulması istenilmektedir.

Danıştay Tetkik Hâkimi: Ayfer Dikme

Düşüncesi: Kanun yararına bozma isteminin kabulüne karar verilmesi gerektiği düşünülmektedir.

Danıştay Bassavcısı: Halil Yılmaz

Düşüncesi: Pütürge Kaymakamlığı emrinde 657 sayılı Devlet Memurları Kanununun 4/C maddesi kapsamında "geçici personel" statüsünde istihdam edilen davacının, 375 sayılı Kanun Hükmünde Kararname'nin Ek 9'uncu maddesinde düzenlenen ek ödemeden yararlandırılması yolundaki talebinin reddine dair işlemin iptali ile ek ödeme tutarının yasal

faizi ile birlikte ödenmesine karar verilmesi istemiyle açtığı davada; 657 sayılı Kanunun 4/C maddesi kapsamında istihdam edilen personelin atama şekli farklı da olsa, asli ve sürekli kamu hizmetini ifa ile görevlendirilen bu kapsamdaki personelin memur statüsünde olduklarının ve 657 sayılı Kanuna göre aylık aldıklarının kabulü gerektiğinden, memurlara tanınan özlük haklarından yararlandırılmalarının hakkaniyete uygun olacağı gerekçesiyle dava konusu işlemin iptali ile başvuru tarihi olan 20.10.2015 tarihinden itibaren işlem nedeniyle yoksun kaldığı parasal haklarının yine bu tarihten itibaren işletilecek yasal faiziyle birlikte davacıya ödenmesi yolunda Malatya İdare Mahkemesince verilen 30.12.2015 tarihli ve E:2015/1461, K:2015/1599 sayılı karara vaki itirazın reddi yolundaki Malatya Bölge İdare Mahkemesinin 23.05.2016 tarihli ve E:2016/242, K:2016/961 sayılı kararının düzeltilmesi istemiyle yapılan başvurunun Malatya Bölge İdare Mahkemesinin 21.6.2016 tarihli ve E:2016/1203, K:2016/1196 sayılı kararıyla reddedilmesi üzerine İlgili Bakanlık sıfatıyla Maliye Bakanlığı tarafından kanun yararına bozulması istemiyle Danıştay Başsavcılığını bilgilendiren dilekçe üzerine konu incelendi:

657 sayılı Kanun'un 4'üncü maddesinde, kamu hizmetlerinin memurlar, sözleşmeli personel, geçici personel ve işçiler eliyle görüleceği belirtilmiş, maddenin (C) fıkrasında geçici personel, "bir yıldan az süreli veya mevsimlik hizmet olduğuna Devlet Personel Başkanlığının ve Maliye Bakanlığının görüşlerine dayanılarak Bakanlar Kurulunca karar verilen görevlerde ve belirtilen ücret ve adet sınırları içinde sözleşme ile çalıştırılan ve işçi sayılmayan kimseler" olarak tanımlanmıştır. Anayasa Mahkemesi'nin, 30.03.2011 tarihli ve E:2010/46; K:2011/60 sayılı kararında da; geçici personel statüsünün, belli bir vasıf gerektirmeyen, daha çok bedensel çalışmalara ağırlık veren, başlangıç ve bitişi belli olan, süreli işlerde çalışmayı öngördüğü; bu personelin, idare ile yaptıkları bir sözleşme uyarınca idare için belirli bir iş yapan kişi konumunda olduğu ve yaptıkları işin, geçici veya mevsimlik olup, asli ve sürekli görevlerden de sayılmayacağı; bu nedenle geçici personelin; Anayasa'nın 128'inci maddesi kapsamında belirtilen memur ve diğer kamu görevlileri kavramı dışında kalan, sözleşme ile çalıştırılan, işçi de olmayan, kendine özgü istisnai bir istihdam türü olduğu; ... bu istihdam türü uyarınca çalıştırılacak kişilerin sayısının ihtiyaca ve ekonomik koşullara göre her zaman değişebilecek nitelikte olması, yapılan işin niteliği ve süresine göre ödenecek ücret ve sözleşme şartlarının da farklılık arzettiği gözetildiğinde, Bakanlar Kurulu tarafından belirlenecek olan hususların yasa ile yapılamayacak kadar teknik ayrıntıları içerdiği; ... ayrıntı ve uzmanlık gerektiren konuların düzenlenmesinin Bakanlar Kurulu'na bırakılmasının (da), yasama yetkisinin devri niteliğinde olmadığı, belirtilmiştir.

Öte yandan; 657 sayılı Kanun'un 1'inci maddesinin birinci fıkrasında, bu Kanun'un, Genel ve Katma Bütçeli Kurumlar, İl Özel İdareleri, Belediyeler, İl Özel İdareleri ve Belediyelerin kurdukları birlikler ile bunlara bağlı döner sermayeli kuruluşlarda, kanunlarla kurulan fonlarda, kefalet sandıklarında veya Beden Terbiyesi Bölge Müdürlüklerinde çalışan

memurlar hakkında uygulanacağı; ikinci fıkrasında, sözleşmeli ve geçici personel hakkında bu Kanunda belirtilen özel hükümlerin uygulanacağı; 2'nci maddesinde ise, bu Kanunun, Devlet memurlarının hizmet şartlarını, niteliklerini, atanma ve yetiştirilmelerini, ilerleme ve yükselmelerini, ödev, hak, yüküm ve sorumluluklarını, aylıklarını ve ödeneklerini ve diğer özlük işlerini düzenlediği, hükme bağlanmıştır. Aynı Kanunun "Mali Hükümler" başlıklı V'nci Kısmında yer alan 146'ncı maddesinde ise, bu Kanunun birinci maddesinin birinci fıkrası kapsamına giren memurların aylık, ücret, ödenek, hizmetle ilgili her çeşit ödeme ve bunların şekil ve şartları bakımından bu Kanundaki hükümlere, aynı maddenin ikinci fıkrası kapsamına giren memurların özel kanunlardaki hükümlere tabi oldukları; "Deyimler" başlıklı 147'nci maddesinin (A) bendinde, bu Kanunda geçen "Aylık" deyiminin, bu Kanuna tabi kurumlarda görevlendirilen memurlara hizmetlerinin karşılığında, kadroya dayanılarak ay itibarıyla ödenen parayı; (C) bendinde de "Gündelik" deyiminin, 4 üncü maddenin (C) ve (D) bentleri gereğince çalıştırılan personele ödenen parayı, ifade ettiği hüküm altına alınmıştır.

Statüsü, çalıştırılma amacı ve süresi, hak ve yükümlülükleri Devlet memurlarından farklılık arzeden geçici personelin 375 sayılı Kanun Hükümünde Kararname'nin Ek 9'uncu maddesinde düzenlenen ek ödmeden yararlandırılıp yararlandırılmayacağı hususuna gelince:

375 sayılı Kanun Hükümünde Kararname'ye 11.10.2011 tarihli ve 666 sayılı Kanun Hükümünde Kararname ile eklenen Ek 9'uncu maddenin birinci fıkrasında, aylıklarını 657 sayılı Devlet Memurları Kanunu ile 2914 sayılı Yükseköğretim Personel Kanunu'na göre almakta olan personele, 399 sayılı Kanun Hükümünde Kararnameye ekli (II) sayılı Cetvele dahil pozisyonlarda istihdam edilen sözleşmeli personele, subay, sözleşmeli subay, astsubay, sözleşmeli astsubay, sözleşmeli subay ve astsubay adayları ile uzman jandarma ve uzman erbaşlara, mali haklar kapsamında yapılan her türlü ödemeler dahil, almakta oldukları toplam ödeme tutarı dikkate alınmak suretiyle aynı veya benzer kadro ve görevlerde bulunan personel arasındaki ücret dengesini sağlamak amacıyla, en yüksek Devlet memuru aylığına (ek gösterge dahil), ekli (I) sayılı Cetvelde yer alan kadro ve görev unvanlarına karşılık gelen oranların uygulanması suretiyle hesaplanan tutarda ek ödeme yapılacağı hükme bağlanmış, Kararname eki (I) Sayılı Cetvel'de de, aylıklarını 657 sayılı Devlet Memurları Kanununa göre alanlar; aylıklarını 926 sayılı Türk Silahlı Kuvvetleri Personel Kanunu, 3269 sayılı Uzman Erbaş Kanunu ve 3466 sayılı Uzman Jandarma Kanununa Göre Alanlar; aylıklarını 2914 sayılı Yükseköğretim Personel Kanununa Göre Alanlar ve 399 sayılı Kanun Hükümünde Kararname eki (II) sayılı cetvele dahil pozisyonlarda istihdam edilen sözleşmeli personel (527 sayılı Kanun Hükümünde Kararname'nin 31 inci maddesine göre ücretleri belirlenen sözleşmeli personel dahil) başlıkları altında "Kadro" ve "Görev Unvanı"na göre ek ödeme oranları belirlenmiştir.

375 sayılı Kanun Hükmünde Kararname'nin Ek 9'uncu maddesinde, 657 sayılı Kanunun 1'inci maddesinin birinci fıkrası kapsamında olmak kaydıyla, aynı veya benzer kadro ve görevlerde bulunan devlet memurları arasındaki ücret dengesini sağlamak amacıyla, ekli cetvelde belirtilen kadro ve görev unvanlarına karşılık gelen oranda ek ödeme öngörüldüğü ve ek ödemeye ilişkin düzenlemenin amacı ve hesaplanma biçimi dikkate alındığında, geçici personel statüsünde istihdam edilenlerin Ek 9'uncu madde kapsamında değerlendirilmesine olanak bulunmamaktadır.

Açıklanan nedenlerle, Malatya Bölge İdare Mahkemesi'nin 21.06.2016 tarihli ve E:2016/1203, K:2016/1196 sayılı kararının, 2577 sayılı Yasa'nın 51'inci maddesi uyarınca yürürlükteki hukuka aykırı sonucu ifade ettiğinden, kanun yararına bozulmasının uygun olacağı düşünülmektedir.

TÜRK MİLLETİ ADINA

Hüküm veren Danıştay Onikinci Dairesince işin gereği görüldü:

Dava, Pütürge Kaymakamlığı'nda 657 sayılı Devlet Memurları Kanunu'nun 4/C maddesi kapsamında geçici personel statüsünde istihdam edilen davacının, 375 sayılı Kanun Hükmünde Kararname'nin Ek-9. maddesi kapsamında kurum çalışanlarına ödenen ek ödemelerden yararlandırılması talebiyle yaptığı başvurunun reddedilmesine ilişkin Pütürge Kaymakamlığı'nın 27.10.2015 tarihli ve 364 sayılı işleminin iptali ile başvuru tarihinden itibaren yoksun kaldığı ek ödemelerin yasal faizi ile birlikte ödenmesine karar verilmesi istemiyle açılmıştır.

Malatya İdare Mahkemesi'nin 30.12.2015 tarihli ve E:2015/1461, K:2015/1599 sayılı kararıyla; hukuki statüleri ile ilgili açık bir yasa hükmü bulunmayan geçici personelin hukuki statülerinin 657 sayılı Devlet Memurları Kanunu ile düzenlendiği, durumlarının anılan Kanuna göre belirlenmesi gerektiği, atanma şekli diğer memurlara göre farklı olmakla birlikte, 657 sayılı Yasa'nın 4/C maddesi uyarınca yapılan sözleşme uyarınca istihdam edilen personele de, 657 sayılı Devlet Memurları Kanunu'na göre aylık ödemesi yapıldığının kabulünün gerektiği, bu durumda; davacının, kurum çalışanlarına 375 sayılı Kanun Hükmünde Kararname'nin Ek-9. maddesi kapsamında ödenen ek ödemelerden yararlandırılması gerekirken, bu yönde yaptığı başvurunun reddine ilişkin işlemde hukuka uygunluk bulunmadığı gerekçesiyle iptaline, başvuru tarihi olan 20.10.2015 tarihinden itibaren işlem nedeniyle yoksun kaldığı parasal haklarının yine bu tarihten itibaren işletilecek yasal faiziyle birlikte davacıya ödenmesine karar verilmiştir.

İdare Mahkemesi'nin anılan kararı, Malatya Bölge İdare Mahkemesi'nin 23.05.2016 tarihli ve E:2016/242, K:2016/961 sayılı kararıyla onanmış, karar düzeltme istemi de Bölge İdare

Mahkemesi'nin 21.06.2016 tarihli ve E:2016/1203, K:2016/1196 sayılı kararıyla reddedilmiştir

Danıştay Başsavcılığı, "375 sayılı Kanun Hükmünde Kararname'nin Ek-9. maddesinde, 657 sayılı Kanun'un birinci maddesinin birinci fıkrası kapsamında olmak kaydıyla, aynı veya benzer kadro ve görevlerde bulunan devlet memurları arasındaki ücret dengesini sağlamak amacıyla, ekli cetvelde belirtilen kadro ve görev unvanlarına karşılık gelen oranda ek ödeme öngörüldüğü ve ek ödemeye ilişkin düzenlemenin amacı ve hesaplanma biçimi dikkate alındığında, geçici personel statüsünde istihdam edilenlerin Ek 9'uncu madde kapsamında değerlendirilmesine olanak bulunmadığı gerekçesiyle Malatya Bölge İdare Mahkemesi'nin 21.06.2016 tarihli ve E:2016/1203, K:2016/1196 sayılı kararının bu haliyle yürürlükteki hukuka aykırı sonuç ifade ettiğini ileri sürerek, 2577 sayılı İdari Yargılama Usulü Kanunu'nun 51. maddesi uyarınca kanun yararına bozulmasını istemektedir.

2577 sayılı İdari Yargılama Usulü Kanunu'nun 51. maddesinde, bölge idare mahkemesi kararları ile idare ve vergi mahkemelerince ve Danıştayca ilk derece mahkemesi olarak verilip temyiz incelemesinden geçmeden kesinleşmiş bulunan kararlardan niteliği bakımından yürürlükteki hukuka aykırı bir sonucu ifade edenlerin, ilgili bakanlıkların göstereceği lüzum üzerine veya kendiliğinden Başsavcı tarafından kanun yararına temyiz olunabileceği, temyiz isteği yerinde görüldüğü takdirde kararın kanun yararına bozulacağı, bozma kararının, daha önce kesinleşmiş olan mahkeme veya Danıştay kararının hukuki sonuçlarını kaldırmayacağı ve bozma kararının bir örneğinin ilgili bakanlığa gönderilip, Resmi Gazete'de yayımlanacağı kuralına yer verilmiştir.

657 sayılı Devlet Memurları Kanunu'nun 4. maddesinde, kamu hizmetlerinin memurlar, sözleşmeli personel, geçici personel ve işçiler eliyle görüleceği belirtilmiş, maddenin (A) fıkrasında memur, (B) fıkrasında sözleşmeli personel, (C) fıkrasında geçici personel, (D) fıkrasında ise işçi tanımlanmıştır. 5. maddesinde de bu Kanun'a tabi kurumların bu dört istihdam şekli dışında personel çalıştıramayacağı belirtilmiştir. Geçici personelin tanımlandığı 4/C maddesinde; geçici personel, bir yıldan az süreli veya mevsimlik hizmet olduğuna Devlet Personel Başkanlığı'nın ve Maliye Bakanlığı'nın görüşlerine dayanılarak Bakanlar Kurulunca karar verilen görevlerde ve belirtilen ücret ve adet sınırları içinde sözleşme ile çalıştırılan ve işçi sayılmayan kimseler olduğu belirtilmiştir.

Aktarılan kural ile, kamuda istihdam şekillerinden olan geçici personel statüsünün tanımı yapılarak, Devlet Personel Başkanlığı ve Maliye Bakanlığının görüşlerine dayanılarak hangi işlerin bir yıldan az süreli veya mevsimlik olduğunu, bu personelin sayısını, ödenecek ücreti ve sözleşme şartlarını belirleme yetkisi Bakanlar Kurulu'na bırakılmaktadır.

Geçici personel statüsü, belli bir vasıf gerektirmeyen, daha çok bedensel

çalışmalara ağırlık veren, başlangıç ve bitişi belli olan, süreli işlerde çalışmayı öngörmektedir. Bu personel, idare ile yaptıkları bir sözleşme uyarınca idare için belirli bir iş yapan kişi konumundadır ve yaptıkları iş, geçici veya mevsimlik olup, asli ve sürekli görevlerden de sayılmaz. Bu nedenle geçici personel; Anayasa'nın 128. maddesi kapsamında belirtilen memur ve diğer kamu görevlileri kavramı dışında kalan, sözleşme ile çalıştırılan, işçi de olmayan, kendine özgü istisnai bir istihdam türüdür.

Yasa koyucu; memur ve diğer kamu görevlileri ile bunların dışında çalışanlarla ilgili olarak, Anayasa'da belirlenen kurallara bağlı kalmak, adalet, hakkaniyet ve kamu yararı ölçütlerini gözetmek koşuluyla düzenleme yapma yetkisine sahiptir.

Geçici ve mevsimlik işlerin neler olduğunun belirlenmesi ülkedeki ekonomik gelişmelere ve koşullara bağlı olup, bunların Yasa'da tek tek belirtilmesi mümkün değildir. Ayrıca, bu istihdam türü uyarınca çalıştırılacak kişilerin sayısının ihtiyaca ve ekonomik koşullara göre her zaman değişebilecek nitelikte olması, yapılan işin niteliği ve süresine göre ödenecek ücret ve sözleşme şartlarında da farklılık gösterecektir.

657 sayılı Kanun'un birinci maddesinin birinci fıkrasında da, bu Kanun'un, Genel ve Katma Bütçeli Kurumlar, İl Özel İdareleri, Belediyeler, İl Özel İdareleri ve Belediyelerin kurdukları birlikler ile bunlara bağlı döner sermayeli kuruluşlarda, kanunlarla kurulan fonlarda, kefalet sandıklarında veya Beden Terbiyesi Bölge Müdürlüklerinde çalışan memurlar hakkında uygulanacağı; ikinci fıkrasında, sözleşmeli ve geçici personel hakkında bu Kanunda belirtilen özel hükümlerin uygulanacağı; 2'nci maddesinde ise, bu Kanunun, Devlet memurlarının hizmet şartlarını, niteliklerini, atanma ve yetiştirilmelerini, ilerleme ve yükselmelerini, ödev, hak, yüküm ve sorumluluklarını, aylıklarını ve ödeneklerini ve diğer özlük işlerini düzenlediği belirtilmiştir.

Aynı Kanun'un 146. maddesinde ise, bu Kanun'un birinci maddesinin birinci fıkrası kapsamına giren memurların aylık, ücret, ödenek, hizmetle ilgili her çeşit ödeme ve bunların şekil ve şartları bakımından bu Kanundaki hükümlere, aynı maddenin ikinci fıkrası kapsamına giren memurların özel kanunlardaki hükümlere tabi oldukları; 147'nci maddesinin (A) bendinde de; bu Kanunda geçen "Aylık" deyiminin, bu Kanuna tabi kurumlarda görevlendirilen memurlara hizmetlerinin karşılığında, kadroya dayanılarak ay itibarıyla ödenen parayı; (C) bendinde de "Gündelik" deyiminin, 4 üncü maddenin (C) ve (D) bentleri gereğince çalıştırılan personele ödenen parayı, ifade ettiği hüküm altına alınmıştır.

Belli bir vasıf gerektirmeyen, daha çok bedensel çalışmalara ağırlık verilerek yapılan, başlangıç ve bitişi belli süreli işlerde çalışmanın öngörüldüğü, yaptıkları işin geçici veya mevsimlik olması nedeniyle asli ve sürekli görev niteliğinde olmaması nedeniyle Devlet memurlarından farklılık arzeden geçici personelin 375 sayılı Kanun Hükmünde

Kararname'nin Ek 9'uncu maddesinde düzenlenen ek ödemedeki yararlandırılıp yararlandırılmayacağına ilişkin çözümlenmesine gelince:

375 sayılı Kanun Hükmünde Kararnameye 11.10.2011 tarihli ve 666 sayılı Kanun Hükmünde Kararname ile eklenen Ek 9'uncu maddenin birinci fıkrasında, aylıklarının 657 sayılı Devlet Memurları Kanunu ile 2914 sayılı Yükseköğretim Personel Kanunu'na göre almakta olan personele, 399 sayılı Kanun Hükmünde Kararnameye ekli (II) sayılı Cetvele dahil pozisyonlarda istihdam edilen sözleşmeli personele, subay, sözleşmeli subay, astsubay, sözleşmeli astsubay, sözleşmeli subay ve astsubay adayları ile uzman jandarma ve uzman erbaşlara, mali haklar kapsamında yapılan her türlü ödemeler dahil almakta oldukları toplam ödeme tutarı dikkate alınmak suretiyle aynı veya benzer kadro ve görevlerde bulunan personel arasındaki ücret dengesini sağlamak amacıyla, en yüksek Devlet memuru aylığına (ek gösterge dahil), ekli (I) sayılı Cetvelde yer alan kadro ve görev unvanlarına karşılık gelen oranların uygulanması suretiyle hesaplanan tutarda ek ödeme yapılacağı hükmüne bağlanmış, Kararname eki (I) sayılı Cetvel'de de, aylıklarının 657 sayılı Devlet Memurları Kanunu'na göre alanlar; aylıklarının 926 sayılı Türk Silahlı Kuvvetleri Personel Kanunu, 3269 sayılı Uzman Erbaş Kanunu ve 3466 sayılı Uzman Jandarma Kanunu'na Göre Alanlar; aylıklarının 2914 sayılı Yükseköğretim Personel Kanunu'na Göre Alanlar ve 399 sayılı Kanun Hükmünde Kararname eki (II) sayılı cetvele dahil pozisyonlarda istihdam edilen sözleşmeli personel (527 sayılı Kanun Hükmünde Kararname'nin 31 inci maddesine göre ücretleri belirlenen sözleşmeli personel dahil) başlıkları altında "Kadro" ve "Görev Ünvanı"na göre ek ödeme oranları belirlenmiştir.

375 sayılı Kanun Hükmünde Kararname'nin Ek 9'uncu maddesinde, 657 sayılı Kanun'un 1'inci maddesinin birinci fıkrası kapsamında olmak kaydıyla, aynı veya benzer kadro ve görevlerde bulunan devlet memurları arasındaki ücret dengesini sağlamak amacıyla, ekli cetvelde belirtilen kadro ve görev unvanlarına karşılık gelen oranda ek ödeme öngörüldüğü ve ek ödemeye ilişkin düzenlemenin amacı ve hesaplanma biçimi dikkate alındığında, geçici personel statüsünde istihdam edilenlerin Ek 9'uncu madde kapsamında değerlendirilmesine olanak bulunmadığı kanaatine varılmaktadır.

Bu durumda; Bölge İdare Mahkemesi'nce, aynı veya benzer kadro ve görevlerde bulunan Devlet memurları arasındaki ücret dengesini sağlamak amacıyla getirilen ek ödemedeki farklı statüde bulunan geçici personelin yararlandırılmamasında adalet, eşitlik ve hakkaniyet prensiplerine aykırılık bulunmadığı gerekçesiyle idare mahkemesince verilen iptal kararının bozulması gerekirken, karar düzeltme isteminin reddine karar verilmesinde hukuka uygunluk bulunmamaktadır.

Açıklanan nedenlerle, Danıştay Başsavcılığı'nın kanun yararına temyiz isteminin kabulü ile Malatya Bölge İdare Mahkemesi'nin 21.06.2016 tarihli ve E:2016/1203, K:2016/1196 sayılı kararının, 2577 sayılı İdari Yargılama Usulü Kanunu'nun 51. maddesi uyarınca hükmün hukuki sonuçlarına etkili olmamak üzere kanun yararına bozulmasına, kararın birer örneğinin Pütürge Kaymakamlığı ve davacı ile Danıştay Başsavcılığı'na gönderilmesine ve kararın Resmi Gazete'de yayımlanmasına, 21/11/2017 tarihinde oybirliği ile karar verildi.